

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 października 2015 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie w Wydziale VII Karnym w składzie:

Przewodniczący: sędzia SR Wojciech Kuciejewski,

Protokolant: sek. sąd. Agnieszka Brejnak,

w obecności prokuratora Prok. Rej. Macieja Szepietowskiego i Inspektora Kontroli Skarbowej B. M.,

po rozpoznaniu w dniach 09.03., 13.04., 25.05., 06.07., 24.08., 14.10.2015 r., sprawy:

1. **R. K. (1)**, ur. (...) w L., syna A. i W. z d. R.,

oskarżonego o to, że:

w okresie od 21.06.2010 r. do 30.03.2011 r. w O., pełniąc funkcję prezesa spółki z o.o.(...)będąc odpowiedzialnym m.in. za prawidłowe wystawianie faktur, dokonywanie rozliczeń finansowych za wykonywane roboty oraz deklarowanie zobowiązań podatkowych, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, w złożonych Naczelnikowi Urzędu Skarbowego w O. deklaracjach VAT-7 dla podatku od towarów i usług za miesiące: maj, czerwiec, wrzesień i grudzień 2010 r. odpowiednio w dniach 21.06., 26.07.2010 r., 30.03.2011r. i 25.01.2011 r. z naruszeniem art. 19 ust. 1 i ust. 13 pkt 2 lit d, art. 86 ust. 1 i 2 pkt 1 lit. a, art. 88 ust. 3a pkt 4 lit. a ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (j. t. Dz. U. z 2004 r., nr 54, poz. 535 z późn. zm.) podał nieprawdę zaniżając podatek zależny za grudzień 2010 r. o 15 121 zł, wynikający z faktury VAT nr (...)z dnia 01.12.2010 r. na sprzedaż usług budowlanych na budowie (...), wystawionej dla (...) B. G. (1) oraz zawyżając podatek naliczony do odliczenia za miesiące: maj, czerwiec, wrzesień i grudzień 2010 r. ogółem o 18 492 zł wynikający z faktur VAT (...)z dnia 30.06.2013 r. na zakup oleju napędowego do samochodu V. (...), (...) z dnia 22.09.2010 r. i (...) z dnia 22.09.2010 r. na zakup części i okresowe badania samochodu V. (...), (...) z dnia 01.09.2010 r. za wynajem samochodu V. (...), nie wykorzystywanego w działalności w miesiącu czerwcu i wrześniu 2010 r. oraz faktur VAT o nr: (...) z dnia 31.05.2010 r., (...) z dnia 30.06.2010 r., (...) z dnia 31.12.2010 r. za roboty budowlane przy budowie (...) (...) (...) (...) w O. przy ul. (...) i na budowie Szpitala (...) w O. przy ul. (...), wystawionych przez Przedsiębiorstwo (...), niedokumentujących rzeczywistych zdarzeń gospodarczych, uszczuplając podatek od towarów i usług za: maj o 4760 zł, czerwiec o 7388 zł, wrzesień o 624 zł, grudzień 2010 r. o 20 841 zł, ogółem za wymienione miesiące 2010 r. o kwotę 33 613 zł,

- tj. o czyn z art. 56 § 2 kks w zb. z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks;

2. **M. K. (1)**, ur. (...) w L., córkę H. i H. z d. T.,

oskarżoną o to, że:

I. w okresie od 23.07. do 22.10.2010 r. w O., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo (...), będąc odpowiedzialną za deklarowanie zobowiązań podatkowych, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, z naruszeniem art. 19 ust. 1 i art. 89a ustawy z dnia 11.02.2004 r. o podatku od towarów i usług (j. t. Dz. U. z 2004 r., nr 54, poz. 535 z późn. zm.) wprowadziła w błąd Naczelnika Urzędu Skarbowego w O., podając w złożonych odpowiednio w dniach 23.07.2010 r. i 22.10.2010 r. deklaracjach VAT-7, dla podatku od towarów i usług za miesiące: czerwiec i wrzesień 2010 r. dane niezgodne ze stanem rzeczywistym, zaniżając wysokość obrotu odpowiednio: za czerwiec o 9 393 zł, wrzesień o 53 309 zł i podatek należny: za czerwiec o 2066 zł, wrzesień 11 728 zł, wynikające z faktury VAT nr (...) z dnia 31.05.2010 r. za roboty budowlane przy budowie basenu

(...), wystawionej dla(...)Sp. z o.o. oraz bezpodstawnego zmniejszenia obrotu i podatku należnego w wymienionych miesiącach z nieopłaconych przez kontrahenta faktur VAT o nr (...) z dnia 28.10.2009 r., 02/10 z dnia 15.02.2010 r., wystawionych dla Niepublicznego Przedszkola (...), niebędącego zarejestrowanym czynnym podatnikiem podatku od towarów i usług, w wyniku czego otrzymała nienależny zwrot podatku naliczonego za wymienione miesiące w ogólnej kwocie 12 146 zł,

- tj. o czyn z art. 76 § 2 kks w zb. z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks;

II. w okresie od 30.04. do 31.12.2010 r. w O., działając w krótkim odstępie czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru aby członek zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (...) – R. K. (1), w złożonych Naczelnikowi Urzędu Skarbowego w O. deklaracjach dla podatku od towarów i usług (...) -7 za miesiące: kwiecień, maj, czerwiec, wrzesień i grudzień 2010 r. obniżył z naruszeniem art. 88 ust. 3a pkt 4 lit. a ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (j.t. Dz. U. z 2004 r., nr 54, poz. 535 z późn. zm.), podatek należny ogółem o 22 598 zł podatku naliczonego, przez co uszczuplił podatek od towarów i usług o 22 598 zł, ułatwiła popełnienie tego czynu zabronionego wystawiając faktury VAT o numerach: (...) z dnia 30.04.2010 r., (...) z dnia 31.05.2010 r., (...) z dnia 30.06.2010 r., (...) z dnia 31.12.2010 r. na wykonanie prac budowlanych przez PW M. K. (1) przy budowie basenu (...) (...) (...) w O. przy ul. (...) i na budowie Szpitala (...) w O. przy ul. (...), niedokumentujących faktycznych zdarzeń gospodarczych,

- tj. o przestępstwo skarbowe z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 56 § 2 kks w zb. z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 20 § 2 kks i z art. 7 § 1 kks;

III. w okresie od 28.10.2009 r. do 01.03.2010 r. w G., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, wystawiła w sposób nierzetelny faktury VAT o nr: (...) z dnia 28.10.2009 r. na kwotę netto 31 027,96 zł i podatek VAT 6 826,15 zł, 02/10 z dnia 15.02.2010 r. na kwotę netto 53 309,35 zł i podatek VAT 11 728,06 zł dla Niepublicznego Przedszkola (...) oraz 05/10 z dnia 01.03.2010 r. na kwotę netto 13 000 zł i podatek VAT 910 zł, na rzecz (...) Produkcja Handel Usługi (...), dokumentujące zdarzenia gospodarcze, które faktycznie nie miały miejsca,

- tj. o czyn z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks;

I. oskarżonego **R. K. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu i za to z mocy art. 56 § 2 kks w zb. z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks, opierając wymiar kary o art. 56 § 2 kks w zw. z art. 7 § 2 kk, skazuje go na karę grzywny w wymiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na 60 (sześćdziesiąt) złotych;

II. oskarżoną **M. K. (1)** uznaje za winną popełnienia czynu zarzuconego jej w punkcie I dotyczącej tej oskarżonej części aktu oskarżenia i za to z mocy art. 76 § 2 kks w zb. z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks, opierając wymiar kary o art. 76 § 2 kks w zw. z art. 7 § 2 kks, skazuje ją na karę grzywny w wymiarze 30 (trzydziestu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 60 (sześćdziesięciu) złotych;

III. oskarżoną **M. K. (1)** uznaje za winną popełnienia czynu zarzuconego jej w punkcie II dotyczącej tej oskarżonej części aktu oskarżenia i za to z mocy art. 18 § 3 kk w zw. z art. 56 § 2 kks w zb. z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 20 § 2 kks i z art. 7 § 1 kks, opierając wymiar kary o art. 56 § 2 kks w zw. z art. 7 § 2 kks, przy zastosowaniu art. 19 § 1 kk w zw. z art. 20 § 2 kks skazuje ją na karę grzywny w wymiarze 20 (dwudziestu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 60 (sześćdziesięciu) złotych;

IV. oskarżoną **M. K. (1)** uznaje za winną popełnienia czynu zarzuconego jej w punkcie III dotyczącej tej oskarżonej części aktu oskarżenia i za to z mocy art. 62 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks, opierając wymiar kary o art. 62 § 2 kks skazuje ją na karę grzywny w wymiarze 15 (piętnastu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 60 (sześćdziesięciu) złotych;

V. na podstawie art. 85 § 1 kk, art. 86 § 2 kk w zw. z art. 20 § 2 kks i art. 39 § 1 kks w miejsce jednostkowych kar grzywnien orzeka wobec oskarżonej **M. K. (1)** karę łączną grzywny w wymiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 60 (sześćdziesięciu) złotych;

VI. na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks zasądza od każdego z oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa po 1/2 części kosztów sądowych, w tym kwoty po 300,- (trzysta) złotych od każdego z nich - z tytułu opłaty.

Sygn. akt VII K 298/14

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, co następuje:

W latach 2010-2011 R. K. (1) pełnił funkcję prezesa spółki (...) Sp. z o.o. w O.. Z racji pełnionej funkcji był on osobą odpowiedzialną za m.in. prawidłowe wystawianie faktur, dokonywanie rozliczeń finansowych oraz deklarowanie zobowiązań podatkowych.

Umowa spółki (...) Sp. z o.o. w O. zawarta została w dniu 27.08.2009 r. przez M. B. (1) i żonę R. M. K.. Przedmiotem działalności tej spółki była w przeważającym zakresie sprzedaż usług budowlanych.

M. K. (1) od 01.10.2005 r. prowadziła działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo (...). W latach 2010 - 2011 w zakres przedmiotu działalności M. K. wchodziły m.in. roboty budowlane i ogólnobudowlane, związane ze wznoszeniem budynków mieszkalnych i niemieszkalnych.

M. B. (1) jest spokrewniona z R. K., który jest jej siostrzeńcem. Prowadziła ona biuro rachunkowe, które zajmowało się obsługą księgową zarówno „(...) Sp. z o.o. jak i Przedsiębiorstwa (...).

Dodatkowo – w okresie 2010-2011 r. R. K. (1) był pełnomocnikiem swojej żony M. K. (1) w zakresie prowadzonej przez nią działalności gospodarczej.

(wyjaśnienia R. K. k. 53-54, 164v-165, M. K. k. 57-58, 165v, zeznania M. B. k. 92-92v akt UKS 392/11 i 255-256, A. B. k. 337v-338, dokumenty z akt kontroli skarbowych)

W dniu 01.04.2010 r. „(...)” Sp. z o.o. w O. oraz M. K. (1) zawarli umowę dotyczącą podwykonania przez M. K. słupów, ścian i stropów żelbetonowych na realizowanej przez „(...)” Sp. z o.o. w O. budowie pływalni (...) (...) (...) w O.. Stosownie do treści zapisów umowy spółka (...) zobligowana była dostarczyć wszystkie konieczne materiały oraz dokumentację techniczną, zaś M. K. – zagwarantować odpowiednią ilość pracowników niezbędnych do wykonywania poszczególnych robót, konserwacji sprzętu i zwrócenia go po wykorzystaniu wspomnianej spółce.

(umowa k. 42-44 akt UKS 2891 (...))

W dniu 15.11.2010 r. „(...)” Sp. z o.o. w O. podpisała z M. K. następną umowę, dotyczącą wykonania przez M. K. – jako podwykonawcę, robót budowlanych polegających na wykonaniu ścian i stropów żelbetonowych na budowie Kliniki (...) w O., przy ul. (...). Termin wykonania prac zakreślony został na 31.12.2010 r.

Zawarte we wskazanych wyżej umowach zapisy dotyczące wzajemnych rozliczeń między stronami w zakresie dotyczącym niezbędnych do wykonywania prac materiałów były bardzo ogólne. Nie określały m.in. zasad zwrotu niewykorzystanych materiałów.

(umowa k. 45-47 akt UKS 2891 (...))

W dniach 30.04.2010 r., 31.05.2010 r., 30.06.2010 r. i 31.12.2010 r. M. K. i R. K. potwierdzili w stosownych protokołach wykonanie prac objętych wskazanymi wyżej umowami. W związku z tym M. K. wystawiła na rzecz „(...)” Sp. z o.o. w O. faktury VAT o nr: (...) z dnia 30.04.2010 r., (...) z dnia 31.05.2010 r., (...) z dnia 30.06.2010 r., (...) z

dnia 31.12.2010 r. za roboty budowlane przy budowie basenu (...) (...) (...) - (...) w O. przy ul. (...) i na budowie Szpitala (...) w O. przy ul. (...).

Faktury te zostały zaewidencjonowane w księgach rachunkowych obu podmiotów zaś wynikający z nich podatek VAT- został rozliczony w deklaracjach VAT-7 – w przypadku „(...)” Sp. z o.o. w O. za miesiące: kwiecień, maj, czerwiec i grudzień 2010 r., zaś przez M. K. w ramach prowadzonej przez nią działalności – za maj, czerwiec, lipiec 2010 i styczeń 2011 r.

(dokumenty k. 131-140 akt UKS 392/11, faktury k. 527, 585, 599 i 619 akt UKS 2891 (...), k. 269-272 akt UKS 2891 (...), deklaracje VAT k. 247-249, 250-251, 277, 284-285, 293-295, 312-319, 356 akt UKS 2891 (...), 403, 442-444 akt UKS 2891 (...))

Powyższe faktury stwierdzały nieprawdę, czego świadomość mieli oboje małżonkowie K., albowiem w rzeczywistości objęte nimi prace wykonywane były siłami i środkami spółki (...) Sp. z o.o. w O., przez pracowników, którzy jedynie formalnie zatrudnieni byli w Przedsiębiorstwie (...), a którzy pracowali pod kierownictwem i nadzorem R. K. (1).

W ewidencji zakupów za poszczególne miesiące M. K. nie wykazała żadnych zakupów materiałów budowlanych, czy sprzętu budowlanego czy też narzędzi. Pracujący na wskazanych budowach pracownicy: A. Ż., J. K., L. I., W. S., E. S., nie widywali M. K., zaś wszelkie formalności załatwiali z R. K..

(ewidencje VAT zakupów k. 252-263, 274-276, 280-283, 287-292, 296, 301-310, 312-319, 327-335, 357-359 – akt UKS 2891 (...), zeznania A. Ż. k. 475-476 (...) i 256, J. K. k. 480-480v (...) i k. 256-256v, L. I. k. 101-102 (...) i k. 256v-257, E. S. k. 110-110v (...), 257, W. S. k. 105-105v (...), 337v, A. B. k. 337v-338)

W 2010 r. spółka (...) Sp. z o.o. w O. wykonywała usługi budowlane dla (...) B. G. (1) na budowie stadionu MOSiR w E.. Przedmiotem zawartej między tymi podmiotami umowy było wykonanie konstrukcji żelbetowej trybuny stadionu. Termin wykonania robót określony został na 30.11.2010 r. W dniu 01.12.2010 r. spółka (...) Sp. z o.o. w O. wystawiła fakturę VAT nr (...) na kwotę netto 68731 zł i podatek VAT 15 121 zł dla (...) B. G. (1) na podstawie protokołu częściowego odbioru robót. Początkowo faktura zaewidencjonowana została przez „(...)” Sp. z o.o. w O. w ewidencji sprzedaży za grudzień 2010 r. Następnie jednak dokonano korekty poprzez wyksięgowanie przedmiotowej faktury i zmniejszenie wysokości należnego podatku w deklaracji VAT 7 za grudzień 2010 r., zaniżając tym samym podatek należny za grudzień 2010 r. o kwotę 15121 zł.

(umowa k. 238-241, faktura k. 237, dokumenty k. 244-246 akt UKS 2891 (...), deklaracja i ewidencja k. 250-251 (...))

W dniu 10.08.2010 r. w firmie (...) u P. w O. złożone zostało przez spółkę (...) Sp. z o.o. w O. zlecenie naprawy samochodu V. (...) o nr rej. (...). Zlecenie to obejmowało m.in. wymianę sprzęgła, koła zamachowego, amortyzatora. W związku z koniecznością oczekiwania na części, auto to stało w warsztacie przez niemal półtora miesiąca. Po dokonaniu naprawy, w dniu 22.09.2010 r. firma (...) u P. wystawiła „(...)” Sp. z o.o. w O. fakturę VAT (...) za wykonaną usługę – zakup i wymianę części we wskazanym pojeździe, opiewającą na kwotę netto 1755,90 zł i podatek VAT 386,30 zł. Nadto firma (...) u P. wystawiła w tym samym dniu fakturę nr (...) na kwotę netto 81,97 zł i podatek VAT 18,03 zł za okresowe badanie techniczne wspomnianego samochodu V. (...).

(faktury k. 299 i k. 300 akt UKS 2891 (...), wyjaśnienie k. 225, zeznania P. G. k. 381v)

W czasie pomiędzy wstawieniem wspomnianego pojazdu do warsztatu, a wystawieniem wzmiankowanych faktur – tj. w dniu 01.09.2010 r. pomiędzy M. K. (1) jako prowadzącą Przedsiębiorstwo (...), a spółką (...) Sp. z o.o. w O., w której imieniu umowę podpisał R. K. (1), zawarta została umowa wynajmu samochodu, w której M. K. figurowała jako wynajmujący, zaś „(...)” Sp. z o.o. w O. – jako najemca. W umowie tej zapisano, że samochód został wydany najemcy w dniu 01.09.2010 r. oraz, że jest sprawny technicznie i z pełnym bakiem paliwa. Określono również opłatę za najem samochodu w wysokości 1000 zł + VAT miesięcznie.

(umowa k. 267-268 akt UKS 2891 (...))

Spółka (...) Sp. z o.o. w O. w ewidencji zakupów za wrzesień 2010 r. ujęła wspomniane faktury VAT o nr (...), a także fakturę (...) z dnia 01.09.2010 r. opiewającą na kwotę netto 1000,00 zł i podatek VAT 220,00 zł wystawioną przez Przedsiębiorstwo (...) za wynajem samochodu V. (...) o nr rej. (...). Nadto spółka (...) Sp. z o.o. w O. w ewidencji zakupów za czerwiec 2010 r. zaewidencjonowała fakturę VAT nr (...) z 30.06.2010 r. na kwotę netto 81,96 zł i podatek VAT 18,03 zł za zakup oleju napędowego do samochodu V. (...).

Podczas przeprowadzonej kontroli skarbowej spółka (...) Sp. z o.o. w O. nie okazała jakichkolwiek faktur VAT na zakup paliwa do samochodu V. (...).

We wrześniu 2010 r. spółka (...) Sp. z o.o. w O. nie wykorzystywała wspomnianego samochodu V. (...) o nr rej. (...) w prowadzonej działalności gospodarczej. Zarówno wspomniane faktury VAT o nr (...), jak i faktury VAT nr (...) nie stanowiły dla spółki (...) kosztu uzyskania przychodu.

(dokumenty k. 301-310, faktury k. 320 – 321 (...))

W dniu 31.03.2009 r. Przedsiębiorstwo (...) zawarło z Niepublicznym Przedszkolem (...) umowę na wykonanie dobudowy pawilonu dydaktycznego. Termin rozpoczęcia robót określono na 01.04.2009 r., zaś termin zakończenia – na 17.07.2009 r. W imieniu M. K. umowę podpisał R. K.. W umowie tej ustalono wynagrodzenie ryczałtowe. W dniu 07.08.2009 r. kierownik budowy wydał oświadczenie, że obiekt nadaje się do użytkowania. W dzienniku budowy zapisano, że w dniu 11.08.2009 r. zgłoszono budynek do odbioru końcowego. W dniu 10.08.2009 r. wystąpiono do (...) w O. o skrócenie odbioru przedmiotowej inwestycji, która zakończona została w 2009 r. Od 15 lipca 2009 r. Przedsiębiorstwo (...) nie wykonywało żadnych prac na rzecz Niepublicznego Przedszkola (...). Z tej przyczyny reprezentujący wskazane przedszkole J. R. odmówił przyjęcia faktury VAT (...) z 15.02.2010 r. Prace wykonane przez R. K. (1) do dnia 15.07.2009 r., (kiedy to R. K. zaprzestał pojawiania się na terenie budowy przedszkola) zostały już wcześniej zafakturowane i opłacone. Inne pozostałe do wykonania prace, wykonane zostały przez inne zatrudnione przez J. R. firmy. J. R. cały zakres prac uzgadniał z R. K., który faktycznie prowadził całą inwestycję.

W ewidencji dostaw za marzec 2010 r. Przedsiębiorstwo (...) zaewidencjonowało fakturę VAT nr (...) z dnia 15.02.2010 r. na kwotę netto 53 309,35 zł i podatek VAT 11 728,96 zł wystawioną na rzecz Niepublicznego Przedszkola (...) za dodatkowe prace, uwzględniające różnice między pierwotnym projektem, a rzeczywiście wykonanymi robotami zleconymi przez inwestora przy dobudowie pawilonu dydaktycznego w O. przy ul. (...).

W ewidencji dostaw za czerwiec i wrzesień 2010 r. M. K. dokonała następnie korekty podatku VAT należnego w kwocie odpowiednio 6826,15 zł z faktury VAT (...) z dnia 28.10.2009 r. i 11728,06 zł z faktury (...) z dnia 15.02.2010 r. Poinformowała ona nadto Niepubliczne Przedszkole (...), że w związku z nieuregulowaniem należności wynikających z wskazanych faktur, dokonuje korekty wynikającego z nich należnego podatku, powołując się na przepis art. 89a ustawy z 11.03.2004 r. o podatku od towarów i usług, który to przepis umożliwia skorygowanie podatku należnego, którego nieściągalność została uprawdopodobniona.

Obie faktury nie dokumentowały rzeczywistych zdarzeń i wystawione zostały w sposób nierzetely, gdyż wszelkie prace przy rozbudowie Niepublicznego Przedszkola (...) zakończyło 15.07.2009 r. i od tego dnia żadnych prac na rzecz wskazanego przedszkola nie wykonywało.

(zeznania J. R. k. 901-902 (...), 257v-258, dokumenty k. 75-306 akt UKS 2891 (...), deklaracja k. 403-404, pismo k. 423, deklaracja i ewidencja k. 425-426, 442-444 akt UKS 2891 (...), faktura k. 659 akt UKS 2891 (...))

W dniu 22.09.2009 r. Przedsiębiorstwo (...) zawarło z firmą (...), Handel, Usługi (...) umowę, której przedmiotem było wykonanie i montaż więźby dachowej na rzecz Przedsiębiorstwa (...). Wartość przedmiotu zamówienia określono na 16.000,- zł netto. Przedmiot umowy miał być zrealizowany w terminie 21 dni od daty zapłaty zaliczki w kwocie 2000 zł brutto. W imieniu Przedsiębiorstwa (...) umowę podpisał R. K. (1). W tym samym dniu firma (...), Handel, Usługi

(...) wystawiła fakturę VAT o nr (...) na kwotę netto (...),16 i podatek VAT 130,84 – tytułem zaliczki na wykonanie i montaż więźby dachowej działka (...). Następnie w dniu 04.11.2009 r. firma (...), Handel, Usługi (...) wystawiła fakturę VAT o nr (...) na kwotę 3000,00 zł i podatek VAT 210,00 zł, tytułem zaliczki na wykonanie i montaż więźby dachowej działka (...), zaś w dniu 20.11.2009 r. – fakturę o nr (...) – na kwotę netto 12 617,84 zł i podatek VAT 883,25 zł, tytułem rozliczenia umowy minus faktura (...). W imieniu Przedsiębiorstwa (...) podczas wszelkich czynności związanych z realizacją przedmiotowej umowy występował R. K. (1). Prace określone w umowie rozpoczęto w połowie listopada 2009 r. W czasie montażu więźby dachowej stwierdzono błąd w projekcie, o którym powiadomiono inwestora i R. K.. Do czasu wyjaśnienia sprawy prace na budowie zostały wstrzymane. Po pewnym czasie okazało się, że prace na budowie są kontynuowane przez inną niż (...) Produkcja, Handel, Usługi (...) firmę, przy czym firma ta do prac wykorzystywała materiały należące do firmy (...).S.. R. K. poinformował R.S., że inwestor postanowił zmienić ekipę. R. K. zgodził się zapłacić R.S. za wykonane prace oraz zużyte materiały kwotę 13501,09 zł – zgodnie z wystawioną w dniu 20.11.2009 r. fakturą VAT nr (...). Faktura ta nie została jednak przez Przedsiębiorstwo (...) opłacona. Następnie w styczniu 2010 r. R. K. zgodził się na zapłatę z wskazanej faktury kwoty 9000 zł w ratach. W dniu 01.03.2010 r. Przedsiębiorstwo (...) wystawiło fakturę VAT nr (...) na kwotę netto 13000,00 zł i podatek VAT 910 zł, na rzecz (...) Produkcja, Handel, Usługi (...) za dokończenie prac związanych z wykonaniem konstrukcji dachowej domu jednorodzinnego położonego na działce nr (...) obręb 109 w O.. Jako, że firma (...), Handel, Usługi (...) od stycznia 2010 r. nie prowadziła żadnej współpracy, ani nawet nie miała żadnych kontaktów z R. K., ani Przedsiębiorstwem (...) - z którymi żadna osoba reprezentująca firmę (...) nie umawiała się na dokończenie prac związanych z wykonaniem konstrukcji dachowej zaś faktura (...) nie dokumentowała faktycznych zdarzeń gospodarczych i przez to wystawiona była w sposób nierzetelny, R.S. nie przyjął tejże faktury nr (...).

(zeznania I.S. k. 899-900 akt UKS 2891 (...), pismo k. 52, umowa i faktury k. 53-56 akt UKS 2891 (...), deklaracja i ewidencja k. 442-444 akt UKS 2891 (...))

Oskarżony R. K. (1) przesłuchiwany w postępowaniu przygotowawczym nie przyznał się do popełnienia zarzuczonego mu czynu. Podał, że znane mu są wyniki kontroli (...) Budownictwo Sp. z o.o. w zakresie podatku od towarów i usług, ale zaznaczył, że nie zgadza się do końca z ustaleniami tej kontroli, gdyż firma jego żony wykonywała prace z wystawionych w 2010 r. faktur. Jednocześnie złożył wniosek o zezwolenie na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności.

Podczas rozprawy oskarżony R. K. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzuczonego mu przestępstwa. Podał, że nadzorował pracowników zatrudnionych w firmie żony. Wskazał, że nie zna powodów, dla których fakturę od firmy (...) najpierw zaksięgowano w grudniu 2010 r., a następnie wyksięgowano i zaksięgowano w styczniu 2011 r. Zaprzeczył aby składał komukolwiek z biura M. B. polecenie przeksięgowania tej faktury. Podał, że roboty objęte fakturami (...) wykonywali pracownicy zatrudnieni w firmie jego żony, pod jego – jako pełnomocnika firmy żony nadzorem. Nadmienił, że posiadał jedynie pełnomocnictwo ustne od żony. Pisemnego nie miał. Wskazał, że w czasie budowy przedszkola Absolwent inwestor rozszerzył prace o roboty dodatkowe, za które M. K. wystawiła fakturę, która nie została opłacona. Sprawa ta skierowana została do sądu, przy czym M. K. wygrała. Firma (...) zdaniem oskarżonego nie wywiązała się z prac przy wykonaniu więźby dachowej, zaś M. K. wygrała z tą firmą spór sądowy.

Oskarżona M. K. (1) przesłuchiwana w postępowaniu przygotowawczym nie przyznała się do popełnienia zarzuczonych jej czynów. Podkreśliła, że jej firma w 2010 r. wykonała prace dla (...), więc nie zgadza się w całości z ustaleniami kontroli i zarzutami. Wniosła jednak o zezwolenie na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności.

Podczas rozprawy M. K. nie przyznała się do popełnienia zarzuczonych jej czynów. Podała, że działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo (...) prowadziła od 2005 r. do 2011 r. Wskazała, że współpracowała zarówno z firmami wskazanymi w zarzutach jak i innymi firmami o ogólnopolskim zakresie działania. Rachunkowość związaną z prowadzoną przez nią działalnością prowadziło biuro M. B.. Zaznaczyła, że mąż był jej pełnomocnikiem, gdyż ma do niego zaufanie. Podkreśliła, że faktury dotyczące firmy (...) i przedszkola Absolwent, dotyczą rzeczywistych zdarzeń gospodarczych. Wskazała, że nikt nie informował jej, że przedszkole Absolwent nie jest płatnikiem VAT. Nadmieniła, że w jej ocenie państwo R. złośliwie jej o tym nie poinformowali.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom R. K. w zakresie, w jakim nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa.

W ocenie Sądu tym wyjaśnieniom oskarżonego przeczy całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego, oceniony przez pryzmat wskazań logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego.

W pierwszej kolejności zaznaczyć należy, że zdaniem Sądu nie budzi wątpliwości, że wskazane w przedstawionym oskarżonemu zarzucie faktury VAT o nr (...) nie dokumentują rzeczywistych zdarzeń gospodarczych. Objęte tymi fakturami prace, nie były bowiem de facto wykonane przez Przedsiębiorstwo (...), a siłami i środkami spółki (...) Sp. z o.o., w której oskarżony piastował funkcję prezesa zarządu.

Zawarte między (...)Sp. z o.o. a Przedsiębiorstwem (...) umowy dotyczące: podwykonania przez M. K. słupów, ścian i stropów żelbetonowych na realizowanej przez „(...)” Sp. z o.o. w O. budowie pływalni (...) (...) (...) - (...) w O. oraz wykonania przez M. K. – jako podwykonawcę, robót budowlanych polegających na wykonaniu ścian i stropów żelbetonowych na budowie Kliniki (...) w O., przy ul. (...), były bowiem umowami jedynie pozornymi – mającymi umożliwić spółce (...) uszczuplenie koniecznego do zapłaty podatku od towarów i usług.

O powyższym świadczą następujące okoliczności.

Przede wszystkim zwraca uwagę, że w umowach łączących spółkę (...) z M. K. brak jest w zasadzie jakichkolwiek istotnych ustaleń dotyczących faktycznych zasad współpracy obu podmiotów przy realizowaniu wskazanych w nich prac. Nie ustalono w nich zasad rozliczeń z wykorzystywanych materiałów, a także zasad korzystania ze sprzętu dostarczanego zgodnie z umową przez (...). W oparciu o tak skonstruowane umowy faktyczna współpraca obu podmiotów byłaby przy założeniu prawdziwości umów, jeśli nie niemożliwa to w każdym razie tak ryzykowna, że nieopłacalna – z punktu widzenia spółki, której prezesem był R. K.. Fakt, że rolą Przedsiębiorstwa (...) było jedynie dostarczanie pracowników i to pracowników nie samodzielnych – a wymagających nadzoru i kierownictwa sprawia, że zupełnie niezrozumiałą staje się sens ekonomiczny zawarcia tego rodzaju umowy – i to dla obu podmiotów. Zwraca uwagę, że M. K. do czasu zawarcia pierwszej z umów tj. do dnia 01.04.2010 r. zatrudniała jedynie dwóch (!) pracowników, zaś zwiększenie zatrudnienia zbiegło się dopiero z zawarciem pierwszej z umów.

Gdyby spółka (...) potrzebowała jedynie pracowników, których prezes tej spółki i tak musiałby nadzorować, dostarczając im do tego jeszcze zarówno sprzęt jak i materiały, to znacznie logiczniejsze byłoby skorzystanie z jednej z wielu ofert firm oferujących usługi pracowników, bądź samodzielne zatrudnienie pracowników – bez udziału podmiotu pośredniczącego i pobierającego z tego tytułu wynagrodzenie.

Odnosząc się do kwestii dokonania odliczeń na podstawie faktur poświadczających zakup oleju napędowego do samochodu V. (...), zakup części do tego pojazdu oraz kosztu okresowych badań tego auta i wynajmu go, stwierdzić należy, że zawyżenie podatku naliczonego do odliczenia na podstawie tych faktur było niedopuszczalne, albowiem samochód ten w okresie od czerwca do września 2010 r. nie był wykorzystywany w prowadzonej przez spółkę działalności gospodarczej. Umowę wynajmu przedmiotowego pojazdu M. K. i spółka (...) Sp. z o.o. w O. podpisały dopiero w dniu 01.09.2010 r. W czerwcu strony nie łączyła żadna umowa związana z przedmiotowym pojazdem, stąd nie sposób przyjąć by spółka (...) wykorzystywała wówczas przedmiotowy pojazd w prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej, a co za tym idzie - odliczenie kosztów zakupu oleju do tego pojazdu na podstawie faktury z 30 czerwca 2010 r. nie było możliwe.

Nadto z relacji P. G., prowadzącego firmę (...) u P. w O. wynika, że wynika, że wspomniane auto w okresie od złożenia zlecenia na jego naprawę, co miało miejsce w dniu 10.08.2010 r. do momentu naprawy tj. do dnia 22.09.2010 r. nie mogło być wykorzystywane do prowadzenia jakiegokolwiek działalności, gdyż stało w warsztacie wymienionej firmy oczekując na konieczne do naprawy części zamienne. Zważywszy zaś na zakres napraw, poruszanie się tym pojazdem nie było możliwe. Zwraca nadto uwagę, że do zawarcia między M. K. jako wynajmującym, a występującą jako najemca spółką (...) Sp. z o.o. w O., w której imieniu umowę podpisał R. K. (1) umowy wynajmu samochodu V. (...), doszło w

dniu 01.09.2010 r., a więc w okresie, kiedy przedmiotowe auto znajdowało się już w naprawie. Pomimo to w umowie tej oskarżeni zapisali, że samochód został wydany najemcy w dniu 01.09.2010 r. oraz, że jest sprawny technicznie i z pełnym bakiem paliwa.

W tym stanie rzeczy uznać należy, że umowa ta zawarta została jedynie dla pozorów, zaś celem jej było umożliwienie spółce (...) Sp. z o.o. w O. uzyskania tzw. kosztów i co za tymi idzie – zawyżenia podatku VAT naliczonego do odliczenia.

Odnosząc się do kwestii zaniżenia podatku należnego za grudzień 2010 r. o kwotę wynikającą z faktury VAT (...), wystawionej dla (...) B. G. (1), stwierdzić należy, że stosownie do treści art. 19 ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług, obowiązek podatkowy w zakresie podatku VAT w przypadku wykonania usług budowlanych, lub budowlano-montażowych, powstaje z chwilą otrzymania całości lub części zapłaty za wykonaną usługę, a jeśli usługa została wykonana, a zapłata nie nastąpiła – obowiązek podatkowy powstaje z upływem 30 dni licząc od dnia wykonania usługi.

Skoro zatem w łączącej spółkę (...) Sp. z o.o. w O. z B. G. umowie termin realizacji zadania określono na 30.11.2010 r., i termin ten został przynajmniej częściowo dotrzymany skoro w dniu 01.12.2010 r. spółka (...) Sp. z o.o. w O. wystawiła fakturę VAT nr (...) na kwotę netto 68731 zł i podatek VAT 15 121 zł dla (...) B. G. (1) na podstawie protokołu częściowego odbioru robót, to obowiązek podatkowy wynikający z tej faktury rozliczyć należało jeszcze w grudniu 2010 r.

Tymczasem pomimo pierwotnego zaewidencjonowania wskazanej faktury, następnie została ona wyksięgowana – co zmniejszyło wysokość należnego podatku w deklaracji VAT za grudzień 2010 r. o kwotę 15121 zł.

Zwraca uwagę, że fakt dokonania korekty świadczy nie o omyłkowym, niewłaściwym działaniu R. K. – jako osoby odpowiedzialnej m.in. za deklarowanie w spółce (...) Sp. z o.o. w O. zobowiązań podatkowych, a o działaniu intencjonalnym – mającym na celu zmniejszenie wysokości należnego za grudzień 2010 r. podatku.

Sąd nie dał też wiary tym wyjaśnieniom M. K. (1), w których nie przyznała się ona do popełnienia zarzuconych jej przestępstw.

W ocenie Sądu tym wyjaśnieniom oskarżonej, podobnie jak relacjom R. K., przeczy całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego, oceniony przez pryzmat wskazań logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego.

Odnosząc się do drugiego z zarzuconych oskarżonej czynów, stwierdzić należy, że u podstaw odmowy wiarygodności wyjaśnień oskarżonej w tym zakresie leży te same argumenty, które stanowiły podstawę odmowy wiary wyjaśnieniom R. K. w zakresie dotyczącym faktur VAT o nr (...). Faktury te, podobnie jak faktura (...) jak już wspomniano nie dokumentują rzeczywistych zdarzeń gospodarczych. Objęte tymi fakturami prace, nie były bowiem de facto wykonane przez Przedsiębiorstwo (...), a siłami i środkami spółki (...) Sp. z o.o., w której R. K. piastował funkcję prezesa zarządu. W zakresie dotyczącym tych faktur w pełni zastosowanie także w przypadku M. K. znajduje argumentacja przytoczona podczas omawiania odnoszącej się do tych faktur części wyjaśnień oskarżonego. Powielanie tej argumentacji jest zbędne.

Ta sama argumentacja znajduje także zastosowanie w przypadku czynu zarzuconego oskarżonej w punkcie I dotyczącej jej części aktu oskarżenia i wskazanego tam podatku należnego, wynikającego z faktury (...). Odnosząc się do tego czynu dodać należy, że z materiału dowodowego jednoznacznie wynika, że M. K. dokonała bezpodstawnego zmniejszenia obrotu i podatku należnego, wynikającego z nieopłaconych przez Niepubliczne Przedszkole (...), niebędące zarejestrowanym, czynnym podatnikiem podatku VAT, nierzetelnych, albowiem niedokumentujących rzeczywistych zdarzeń faktur (...) – z 28.10.2009 r. i 02/10 – z 15.02.2010 r., wyniku czego otrzymała nienależny zwrot podatku naliczonego za wymienione miesiące w ogólnej wysokości 12146 zł. Z relacji J. R., które znajdują potwierdzenie w dołączonych do akt sprawy dokumentach (np. informacja o przyjęciu zgłoszenia do odbioru przez G. W.) wynika jednoznacznie, że wszelkie prace przy rozbudowie Niepublicznego Przedszkola (...) zakończyło 15.07.2009 r. i od tego dnia żadnych prac na rzecz wskazanego przedszkola nie wykonywało. Wystawione zatem przez M. K. faktury nie odzwierciedlały stanu faktycznego, czego wymieniona musiała przecież mieć świadomość, wiedząc z pewnością,

że żadne prace nie były na rzecz Przedszkola (...) w miesiącach objętych fakturami świadczone. Nie sposób też uznać za wiarygodne twierdzeń M. K., która co sama przyznała, znała J. R. i jego żonę od długiego czasu, że nie wiedziała, iż Przedszkole (...) nie jest zarejestrowanym podatnikiem podatku VAT.

Zebrane w sprawie dowody, w postaci zeznań J. R. i wskazanych przez niego dokumentów, świadczą niewątpliwie o tym, że faktury (...), wystawione zostały przez M. K. w sposób nierzetelny. Faktury te dokumentowały bowiem, jak już wspomniano, zdarzenia gospodarcze, które faktycznie nie zaistniały. Podobnie rzecz ma się z fakturą (...) z dnia 01.03.2010 r., wystawioną przez M. K. na rzecz (...) Produkcja, Handel, Usługi (...). Faktura ta również wystawiona została w sposób nierzetelny, albowiem nie dokumentowała faktycznie zaistniałych zdarzeń gospodarczych. Z relacji I.S., której Sąd dał wiarę, jako logicznej, wynika, że firma (...), Handel, Usługi (...) od stycznia 2010 r. nie prowadziła żadnej współpracy, ani nawet nie miała żadnych kontaktów z R. K., ani Przedsiębiorstwem (...). Do tego po tym jak R. K. poinformował R.S., że inwestor postanowił zmienić ekipę, która dokończyć miała prace związane z wykonaniem i montażem więźby dachowej w domu budowanym na działce (...), z powodu rzekomego niezadowolenia z usług firmy (...), pomiędzy M. K. i R. K., a żadną z osób uprawnionych do reprezentacji firmy (...), nie nastąpiło żadne porozumienie dotyczące dokończenia prac związanych z wykonaniem konstrukcji dachowej domu jednorodzinnego położonego na działce nr (...) obręb 109 w O.. Zwraca uwagę, że z zeznań I.S. wynika, że była ona wraz z mężem zaskoczona niepoinformowaniem ich przez R. K. o kontynuowaniu prac na przedmiotowej budowie po usunięciu wady projektowej, przez inny podmiot niż firma (...) i to z użyciem materiałów firmy (...). Przyjęcie w tych okolicznościach, że firma (...), która przecież według pierwotnej umowy sama miała wykonać te prace – jako podwykonawca, na rzecz Przedsiębiorstwa (...), następnie zgodziłaby się bez powodu odstąpić od umowy i uzgodnić wykonanie tych prac przez Przedsiębiorstwo (...), a więc na faktyczną zamianę ról z pierwotnej umowy, byłoby całkowicie nielogiczne. W ocenie Sądu wystawienie faktury VAT nr (...) przez Przedsiębiorstwo (...) na rzecz (...) Produkcja, Handel, Usługi (...) za dokończenie prac związanych z wykonaniem konstrukcji dachowej domu jednorodzinnego położonego na działce nr (...) obręb 109 w O., było jedynie swoistą „reakcją obronną” M. K., związaną z domaganiem się przez firmę (...) zapłaty kwotę 13501,09 zł – zgodnie z wystawioną w dniu 20.11.2009 r. fakturą VAT nr (...). Powyższe okoliczności jednoznacznie wskazują, że faktura nr (...) nie dokumentowała rzeczywistego zdarzenia gospodarczego, a zatem wystawiona była przez M. K. (1) w sposób nierzetelny. Nawet jeśli M. K. w ramach prowadzonego przedsiębiorstwa dokończyła roboty pierwotnie zlecone firmie (...), to zrobiła to bez jakiegokolwiek porozumienia z tą firmą, a co za tym idzie – nie miała prawa wystawiać przedmiotowej faktury.

Podkreślenia wymaga, że przedmiotem rozpoznania Sądu w sprawie niniejszej były konkretne, wskazane w zarzutach faktury i wskazane w nich zdarzenia gospodarcze, które jak ustalono – nie miały w rzeczywistości miejsca, a nie generalny fakt prowadzenia działalności gospodarczej przez M. K..

Sąd dał wiarę relacjom I.S. i J. R.. Relacje tych osób są logiczne, spójne i znajdują potwierdzenie w dołączonych do akt sprawy dokumentach, w postaci umów i faktur.

Brak podstaw do kwestionowania wypowiedzi M. C. – pracownicy Biura (...) B., która zajmowała się obsługą księgową spółki (...) Sp. z o.o. w O.. Z relacji jej wynika, że wszystkie dane do wystawienia faktur podawała jej M. K., bądź R. K. i to im przekazywała ona faktury po ich wydrukowaniu. Relacje M. C. współgrają z zeznaniami E. P., którym Sąd również dał wiarę – jako logicznym.

Brak również podstaw do kwestionowania zeznań A. Ż., J. K., L. I., E. S., W. S., A. B.. Relacje tych świadków potwierdzają, że jedynie formalnie zatrudnieni byli oni w Przedsiębiorstwie (...), pracując faktycznie pod kierownictwem i nadzorem R. K. (1) oraz przy użyciu sił i środków spółki (...) Sp. z o.o. w O..

Sąd dał wiarę zeznaniom P. G.. Wypowiedzi jego znajdują potwierdzenie w dołączonych do akt fakturach potwierdzających zakres napraw samochodu V. (...), a nadto – w części, w jakiej świadek podał, że pojazd ten z uwagi na zakres zleconych napraw nie mógł przed ich przeprowadzeniem być używany, odpowiadają wskazaniom logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego. Świadek ten nie pozostaje w żadnych relacjach z oskarżonymi i nie sposób przyjąć by celowo fałszował rzeczywisty przebieg zdarzeń, przedstawiając go w sposób niekorzystny dla oskarżonych.

Jeśli chodzi o zeznania M. B. to stwierdzić należy nie mają one istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, albowiem wymieniona nie pamiętała okoliczności wystawienia faktury wystawionej dla E. B. G. (1), jak również przypadków korygowania deklaracji za dany miesiąc.

Brak podstaw do kwestionowania zeznań A. B.. Wynika z nich, że faktycznie działalność Przedsiębiorstwa (...) prowadzona była przez R. K.. Wypowiedzi wymienionego potwierdzają nadto, że prace prowadzone przez M. K. w ramach prowadzonego przez nią przedsiębiorstwa świadczone były de facto przy użyciu sprzętu i pracowników spółki (...) Sp. z o.o. w O..

W tym stanie rzeczy вина oskarżonych w zakresie zarzuconych im czynów nie budzi wątpliwości.

Oskarżony R. K. (1) w okresie od 21.06.2010 r. do 30.03.2011 r. w O., pełniąc funkcję prezesa spółki z o.o. (...), będąc odpowiedzialnym m.in. za prawidłowe wystawianie faktur, dokonywanie rozliczeń finansowych za wykonywane roboty oraz deklarowanie zobowiązań podatkowych, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, w złożonych Naczelnikowi Urzędu Skarbowego w O. deklaracjach VAT-7 dla podatku od towarów i usług za miesiące: maj, czerwiec, wrzesień i grudzień 2010 r. odpowiednio w dniach 21.06., 26.07.2010 r., 30.03.2011r. i 25.01.2011 r. z naruszeniem art. 19 ust. 1 i ust. 13 pkt 2 lit d, art. 86 ust. 1 i 2 pkt 1 lit. a, art. 88 ust. 3a pkt 4 lit. a ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (j. t. Dz. U. z 2004 r., nr 54, poz. 535 z późn. zm.) podał nieprawdę zaniżając podatek należny za grudzień 2010 r. o 15 121 zł, wynikający z faktury VAT nr (...) z dnia 01.12.2010 r. na sprzedaż usług budowlanych na budowie (...), wystawionej dla (...) B. G. (1) oraz zawiązując podatek naliczony do odliczenia za miesiące: maj, czerwiec, wrzesień i grudzień 2010 r. ogółem o 18 492 zł wynikający z faktur VAT o nr: (...) z dnia 30.06.2013 r. na zakup oleju napędowego do samochodu V. (...), (...) z dnia 22.09.2010 r. i (...) z dnia 22.09.2010 r. na zakup części i okresowe badania samochodu V. (...), (...) z dnia 01.09.2010 r. za wynajem samochodu V. (...), nie wykorzystywanego w działalności w miesiącu czerwcu i wrześniu 2010 r. oraz faktur VAT o nr: (...) z dnia 31.05.2010 r., (...) z dnia 30.06.2010 r., (...) z dnia 31.12.2010 r. za roboty budowlane przy budowie basenu wielozadaniowego (...) (...) w O. przy ul. (...) i na budowie Szpitala (...) w O. przy ul. (...), wystawionych przez Przedsiębiorstwo (...), niedokumentujących rzeczywistych zdarzeń gospodarczych, uszczuplając podatek od towarów i usług za: maj o 4760 zł, czerwiec o 7388 zł, wrzesień o 624 zł, grudzień 2010 r. o 20 841 zł, ogółem za wymienione miesiące 2010 r. o kwotę 33 613 zł, którym to zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstwa skarbowego z art. 56 § 2 kks w zb. z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks.

Oskarżona M. K. (1) w okresie od 23.07. do 22.10.2010 r. w O., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo (...), będąc odpowiedzialną za deklarowanie zobowiązań podatkowych, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, z naruszeniem art. 19 ust. 1 i art. 89a ustawy z dnia 11.02.2004 r. o podatku od towarów i usług (j. t. Dz. U. z 2004 r., nr 54, poz. 535 z późn. zm.) wprowadziła w błąd Naczelnika Urzędu Skarbowego w O., podając w złożonych odpowiednio w dniach 23.07.2010 r. i 22.10.2010 r. deklaracjach VAT-7, dla podatku od towarów i usług za miesiące: czerwiec i wrzesień 2010 r. dane niezgodne ze stanem rzeczywistym, zaniżając wysokość obrotu odpowiednio: za czerwiec o 9 393 zł, wrzesień o 53 309 zł i podatek należny: za czerwiec o 2066 zł, wrzesień 11 728 zł, wynikające z faktury VAT nr (...) z dnia 31.05.2010 r. za roboty budowlane przy budowie basenu wielozadaniowego, wystawionej dla (...) -BUDOWNICTWO Sp. z o.o. oraz bezpodstawnego zmniejszenia obrotu i podatku należnego w wymienionych miesiącach z nieopłaconych przez kontrahenta faktur VAT o nr (...) z dnia 28.10.2009 r., 02/10 z dnia 15.02.2010 r., wystawionych dla Niepublicznego Przedszkola (...), niebędącego zarejestrowanym czynnym podatnikiem podatku od towarów i usług, w wyniku czego otrzymała nienależny zwrot podatku naliczonego za wymienione miesiące w ogólnej kwocie 12 146 zł, którym to zachowaniem wyczerpała znamiona przestępstwa skarbowego z art. 76 § 2 kks w zb. z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks.

Nadto oskarżona M. K. (1) w okresie od 30.04. do 31.12.2010 r. w O., działając w krótkim odstępie czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru aby członek zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (...) – R. K. (1), w złożonych Naczelnikowi Urzędu Skarbowego w O. deklaracjach dla podatku od towarów i usług (...) -7 za miesiące: kwiecień, maj, czerwiec, wrzesień i grudzień 2010 r. obniżył z naruszeniem art. 88 ust. 3a pkt 4 lit. a ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (j.t. Dz. U. z 2004 r., nr 54, poz. 535 z późn. zm.), podatek należny ogółem o

22 598 zł podatku naliczonego, przez co uszczuplił podatek od towarów i usług o 22 598 zł, ułatwiła popełnienie tego czynu zabronionego wystawiając faktury VAT o numerach: (...) z dnia 30.04.2010 r., (...) z dnia 31.05.2010 r., (...) z dnia 30.06.2010 r., (...) z dnia 31.12.2010 r. na wykonanie prac budowlanych przez PW M. K. (1) przy budowie basenu wielozadaniowego (...) (...) - (...) w O. przy ul. (...) i na budowie Szpitala (...) w O. przy ul. (...), niedokumentujących faktycznych zdarzeń gospodarczych, którym to zachowaniem wyczerpała znamiona przestępstwa skarbowego z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 56 § 2 kks w zb. z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 20 § 2 kks i z art. 7 § 1 kks.

Ponadto wymieniona w okresie od 28.10.2009 r. do 01.03.2010 r. w G., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, wystawiła w sposób nierzetelny faktury VAT o nr: (...) z dnia 28.10.2009 r. na kwotę netto 31 027,96 zł i podatek VAT 6 826,15 zł, 02/10 z dnia 15.02.2010 r. na kwotę netto 53 309,35 zł i podatek VAT 11 728,06 zł dla Niepublicznego Przedszkola (...) oraz 05/10 z dnia 01.03.2010 r. na kwotę netto 13 000 zł i podatek VAT 910 zł, na rzecz (...) Produkcja Handel Usługi (...), dokumentujące zdarzenia gospodarcze, które faktycznie nie miały miejsca, którym to zachowaniem wyczerpała znamiona przestępstwa skarbowego z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks.

Rozważając kwestię wymiaru kary, Sąd miał na względzie następujące okoliczności.

Przeciwko obojgu oskarżonym przemawia przede wszystkim stosunkowo wysoka wartość uszczuplonych należności podatkowych – w zakresie czynu przypisanego R. K. oraz czynów przypisanych M. K. w punktach II i III sentencji wyroku.

Okolicznością obciążającą występującą w przypadku obojga oskarżonych jest też przemyślany sposób działania, mający stworzyć pozory legalności ich zachowań.

Jako okoliczność łagodzącą Sąd potraktował niekaralność obojga oskarżonych, w chwili popełnienia zarzuconych im przestępstw oraz to, że wszelkie zaległości podatkowe zarówno spółki (...) Sp. z o.o. w O. oraz Przedsiębiorstwa (...), związane z zarzuconymi oskarżonym czynami, zostały uiszczone.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd uznał, że wymierzone oskarżonym kary grzywnien za poszczególne czyny, jak i wymierzona oskarżonej M. K. kara łączna, są karami adekwatnymi zarówno do stopnia zawinienia R. K. i M. K., jak i stopnia szkodliwości społecznej zarzuconych im czynów, który z uwagi na wskazane okoliczności obciążające, uznać należy za znaczny. Kary te realizują cele określone w art. 53 kk.

O kosztach sądowych orzeczono zgodnie z art. 627 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks, zasądzając od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa po 1/2 części kosztów sądowych i opłaty, ze względu na to, że oskarżony osiąga dochody, zaś oskarżona dysponuje majątkiem.